

(Čuda veliko rudečo jagodo) so našli pretečeni mesec v nekem vertu v Worcestru; bila je 8½ pavcov debela.

(Čbele na strehi). V sredi mesta Londona je na strehi neke hiše zdrav in poln panj. Ker morajo bčele skoz sila velik dim in meglo, brez katerih to mesto nikoli ni, letati, da pridejo na pašo, je verjetno, da ne peljejo oči bčel na pašo, ker v debelem dimu nič ne vidijo, ampak da jih njih notrajni nagón (instinkt) vodi.

(Krompirjeva bolezen) je letos huda v Austrii, na Českem, Marskem in Ogerskem; na Ogerskem je več krajev, kjer krompirja še izkopali niso, ampak so ga podorali. Vino pa dobro kaže na Ogerskem in Austrijskem.

Slovanski popotnik.

* Tretji zvezek Šulekovega nemško-hrvatskega slovnika je prišel na svetlo.

* „Serbski dnevnik“ naznanja, da je 25. pr. m. v Karlovu v Banatu umerl — Teodor Paulović, skoz več let mnogozasluženi vrednik „serbskih narodnih novin“ in „serbskega narodnega lista“. Zaslužio je — pravi „serbs. dnev.“ — da mu sunarodnici njegovireknu: Lahka ti, Pavloviću, črna zemlja bila!

* Iz Zagreba naznanja „Neven“, da v seji književnega odbora „Matice“ 6. t. m. pod predsedom g. podpredsednika Ivana Kukuljevića so bile razglašene tiste 4 pripovedke, v 1. polletji letošnjega Nevena natisnjene, ki so bile po razsodbi občinstva za naj bolje spoznane in po ti razsodbi obdarovane z razpisanimi darili, namreč: Pobratimstvo od L. Botić-a in Vidov dan na Lohor gradu od M. B. — vsaka po 8 cekinov. Haidukova zaručnica od J. Tombora, in pa Prijateljice od Dragojle Jarnevićeve — vsaka po 5 cekinov. Zatem so naj več glasov dobile sledeče pripovedke: Slava i ljubav od M. B., Da' s ostala što si od J. J., in Turci v Slavonii od M. Stojanovića. Po več glasov so dobile: Listovi za naš krasni špol od Perić-a, Odmetnik od J. Tombora, in Zlobna mačuha od Perić-a. Po enem glasu ste dobile: Zločinač in Nočna luč.

* Po zadnjem razglasu je v društvo sv. Mohora zapisanih 953 družtvenikov.

* Na grobu preslavnega jugoslavenskega pesnika Stanka Vraz-a se bo skoraj postavil lep spominek iz vlitega železa s sledečim nadpisom „Stanku Vrazu pjesniku ilirskomu, rođenomu u Štajarskoj g. 1810, umrvšemu g. 1851 u Zagrebu, staviše rodoljubi hrvatski“.

* Marljivo društvo českega muzeja je izdalo prva dva zvezka svojega časopisa za letošnje leto. Pervi zvezek obsega: Květný vybor z „Božské Komédie“. (Básník: Dante Alighieri.) Sděluje Fantíšek Doucha. — Ryby adriatické. Od D. Lamblá. — Hradecký zlomek staroslovanských nedělních evangelií. Od Václ. Hanky. — Mikuláš Dačický z Heslova a na Kbele. Sepsal Ferdinand B. Mikovec. — O nesnázích měst šosních u hájení svých privilegií po roce 1620. Od kněze Jos. Ehrenbergra. — Posouzení Frant. Ladisl. Čelakovského „Čtení o srovnávací mluvnici slovanské“. Sepsal Mart. Hattala. — Druhý obsega: Ryby adriatické. Od D. Lamblá. (Dokončení). — Obležení a dobytí města Plzně skrze Mansfelda r. 1618. Dle souvěkých zpráv popisuje J. V. Houška. — Alexander Puškin. Životopisný nástin od V. Č. Bendla. — Kavkazský pleník. Z ruského Alex. Puškina přeložil V. Č. Bendl. — O nepokojích stavovských v zemích mocnářstev ruského za panování Rudolfa II. a Matyáše (mezi léty 1594—1614). Sepsal V. V. Tomek. — Nové

objasnění několika zastaralých slov. Od Václava Hanky. — Krátka zpráva o statu Polickém. Od P. J. Šafařika. — Tragické básnictví Reků. Od Václava Nebeského.

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Vidma 11. dan t. m. naznanja „Terž. čas.“ sledeče: Na Laškem bo letos malo vina, v Istrii pa, kakor lani, celò nič. Tista kužna bolezen je posebno med Palmo in Oglejom ngrade tako pokončala, da nekteri vinorejci mislijo vse terte izrjavati in namesto njih kaj družega nasaditi, ker se bojé, da je tersje popolnoma pod zlo šlo. Čeravno je ta namen očitno prenagel, je vendar to gotovo, da v vsi Furlanii je zdrav grojzd letos res — bela vrana. Podnebne razmere so letos takošnje, da merčesja in mnogoverstnih rastlinskih bolezin še nikoli ni toliko bilo, ki so pokvarile ne le terto, temuč tudi vertno in gojzdno drevje, cvetlice in sočivje; celó travo so zalezovale nemarne osranice. Tudi drugo listje murv je zlo oskrunjeno, in koruzne stebila je napadla rijà, ki je zaderževala rast in plod štrokov.

Iz Pole v Istrii 11. sept. K. Včeraj dopoldne ob 10. je začelo v bližnjem gojzdu goreti, in ker je veter ravno proti mestu vlekel in ogenj z neznano hitrostjo plamen širil, smo se že bali, da bi ne dosegel Pole; al ob 2. popoldne se je k sreči veter obrnil, ko je ogenj že skor eno nemško miljo velik požar napravil. Iz začetka je že blizo do ceste proti Galcsani (polec Dignana) gorelo; ena kmečka hiša je pogorela, cerkev „Madonna delle grazie“ in drugo kmečko hišo pa so vojaki otéli. Gojzd, ki je cesarsk in se je že lepo zarašal z veliko obrajtanim hrastjem, je skor vès pokončan, zakaj na 3 stranéh zažgan, je zavolj velike suše (od aprila smo imeli le pred 14 dnevi kakih 6 ur dežja) tako hitro gorelo, da ni bilo pomagati. Berž ko ne je ta požar delo Mazzinitovega naklepa, ker se za gotovo pripoveduje, da tudi tù ima ta glavlar laške prekucije svoje ljudi, kterim je naročeno orožnico in mesto sožgati. — Čudili se bote, če vam rečem, da le vsacih 14 dní dobimo grojzdja iz Chioggie pokusiti, in da tudi družega sadja pride le malo na prodaj, zelenjave včasih več dní nič; bokal (pint) z vodo obilo keršenega mléka veljá 20 krajc.! Kaj ne, da se čudite? In vendar je žalibog! taka.

Iz Gorice. Perve dní (4., 5. in 6.) tega mesca je bil tukaj občni zbor gojzdnarskega društva goratih austrijskih deželá. Snidilo se je v vsem le 8 deležnikov. Nočemo misliti — zakaj prežalostno bi to bilo ravno za tisti predmet (gojzdnarstvo), ki dandanašnji naj večje skerbi potrebuje — da je mlačnost družbenikov tega silo pičlega enida kriva, ampak gotovo je, da Gorica ni pravi kraj bil za tak zbor, ker je predelec od središča goratih austrijskih dežel in tudi družih posebnih imenitnost nima, ki bi vabile od daljnih krajev góste, kakor je pri tacih potovajočih zborih že stara navada. Vendar se majhna množica ni ostrašiti dala izpeljati svoje prijete naloge, „zakaj ni ravno vselej potreba velicega zbora, da bi se kaj koristnega opravilo“, je gosp. predsednik rekel. Pervi popoldan so šli na Dobrovo Kras ogledovat, druga dva dní pa so se pomenkovali od mnozih po programu vverstenih predmetov. — 9. dan t. m. je bila v tukajšni gluhomutnišnici očitna preskušnja, ktera pred nekimi leti ustanovljena (rajnki Stanič si je o nji nepozabljive zasluge pridobil) in podpirana le od dobrotnikov, sprejemlje gluhomutce vsega Primorja. Loterija, ki jo je lani, kakor so „Novice“ že povedale, gospá Wimpfnova v podporo te miloserčne naprave osnovala, ji je naklonila 14.331 fl. in 3 kr., in tako je bilo mogoče vès dolg za kúpljeno lastno hišo poplačati in čez to še čez 4000 fl. prihraniti, ki bojo